

af Formanden angaaende en Afviselse fra Forretningsordenen. Det Punkt i Forretningsordenen, hvorfra jeg vil tillade mig at andrage paa en Afviselse, er et Punkt, med Hensyn til hvilket en Afviselse ogsaa i forrige Sæssion paa Grund af Forholdene har fundet Sted. Det angaaer de Embedsmænd, Thinget vælger hver sjerde Uge. Disſes Functionstid vil nemlig være udløben den 28de December, ligesom ogsaa samme Dag Afdelingerne skulle fornyes. Der er imidlertid ingen Rimelighed for, at der den 28de December her i Thinget vil kunne holdes et saa fuldtalligt Møde, at en Beslutning kan tages og Valg foregaae. Man maatte altsaa enten anticipere Valgene, hvilket imidlertid vilde være ubeleiligt i flere Henseender, navnlig paa Grund af den Tidspilbe, det i et travlt Tidspunkt vilde medføre, eller man maatte forlænge disſe Embedsmænds Mandat i nogle saa Dage, i hvilke Dage der ingen Møde vil eller kan blive affholdt. Efter at have givet disſe Oplysninger, andrager jeg paa, at Thinget med den nødvendige Stemmeſterhed vil tillade, at den nuværende Formand, Viceformand og Secretairer fortsatte deres Virksomhed indtil det første Møde i det nye Aar, og at ligeledes Fornyelsen af Afdelingerne udsættes til samme Møde.

Da Ingen ønskede at yttre sig over dette Forslag, blev det sat under Afstemning, og eenstemmig vedtaget med 66 Stemmer.

Man gik derpaa over til det næste Nummer paa Dagsordenen, nemlig 3die Behandling af Udkast til Lov om extraordinair Enkepension, hvortil intet Endringsforslag var stillet.

(2den Behandling findes i Folkethingstidenden Nr. 117, Sp. 1756.)

Ree: Jeg vilde, før denne Sag endelig forhandles, tillade mig at rette et Spørgsmaal til de ærede Medlemmer af Ministeriet, der ere tilstede, idet det nemlig fra flere Sider er mig forebragt, — og jeg beklager, at jeg først har hørt det saa seent, — ellers vilde det heldigere kunne have givet mig Anledning til en Forespørgsel under en tidligere Forhandling — at der er tilstaaet denne Hædersmands Enke, for hvem her forlanges extra-

ordinair Pension, en Dotation eller et Legat af Ballø Stift paa 500 Rbd. aarlig. Det skal være hende tilstaaet, efterat Loven er forelagt her; men det vilde jo foregåe Pensionsindtægten, den samlede Indtægt, om det end ikke Alt kommer fra Staten directe, til 2100 Rbd. Saameget jeg nu end ønsker at kunne bidrage til, og hvor nodig jeg end ved saadanne Leiligheder unddrager mig selv fra Bøteringen, at en saa fortjenstfuld og udmærket Mand's Enke kommer til at leve i en saa sorgfri Stilling som mulig, saa forekommer det mig dog, at her er gaaet ikke lidet ud over det Almindelige, om der tilstaaes en Pension, der med et saadant bevilget Legat kom til at naae en saadan Størrelse. Da der ogsaa til det omtalte Legat havde meldt sig flere Concurrenter og blandt disſe, saavidt vides, Enken efter en meget fortjenstfuld Statsmand, og den Enke, hvorm her er Tale, blev foretrukken, saa er det forekommet mig sandsynligt, at man ogsaa der har næret nogen Tvivl om, at der vilde blive tilstaaet General Hønsborgs Enke en saadan Pension som den her forlangte. Skulde det nu være Tilfældet, at det med Legattildelingen forholder sig saa, og som jeg ikke vilde have tilladt mig at fremføre, naar det ikke var forebragt mig fra Kilder, som jeg har al Anledning til at ansee for troværdige, saa vilde jeg ikke, saa nodig jeg ellers unddrager min Stemme i saadanne Bevillinger, kunne see mig istand til at stemme for det forelagte Lovudkast.

Finantsministeren: De herværende Medlemmer af Ministeriet have ikke nogen Kundskab om den Sag, hvorm den ærede Taler har spurgt.

Tscherning: Under disſe Omstændigheder forekommer det mig at være det Rigtigste, at vi dog votere Loven, som den er, vi vide jo, at den dermed ikke er sluttet; i Bøteringen er den absolut støttet paa den Formodning, at denne Enke ikke havde større Indtægter, og paa et senere Stadium vil jo denne Sag kunne underkastes en Undersøgelse, og da vil det nærmere komme under Overveielſe, hvad der er det Rigtigste at gjøre.